

د دوكتور نجيب اله په وير كې د پوهاند زيار

شعرونه:

شهيد

كله چې لمر شهيد شو،

شول د سپورمى نمرى تور،

يو تور تياره پرونى

پر ټول جهان شور ا خپور،

د شنه اسمان پر كلي

د رڼو ستورو پر كور!

د زړونو واكمن

د زړو پر ملك يې، وار چلاوه چې،

هغه واكمن چا، له تخت راكښېست...

چې يې غمي ول، د هسك برم ستوري،

چا يې له سره، آخول را پرېست؟

له امانه تر نجيبه

د امير امان الله

او ډاكترنجيب الله

له گډو اړخونو

يو دادى چې

دواړه په يوه زنگو هلي توره

له منځه ولاړل ...

او ورپسې

ورته ((سقاوی)) راغلي.

بېگناه بندي

مه وژنئ

دغه بېگناه بندي!

مه وژنئ

دهغو ناسکه بدوردو ورونو

په گناه، گرم وغچ لېږد

دابېگناه بندي،

دغه دېشمپرو ناسپړلو شنو خوبونو

د ماناوو، تعبېرو وياند!

مه وژنئ

د خدای په پار،

دومره په پرغزاو بېلورۍ

دابېگناه بندي،

مه پاکوئ لاس مو پرې

دخپلو گناهونو د سپينتان په پار!

مه وژنئ

په تش تور دنا کړې گناه

دغه بېگناه بندي،

دغه دنبايست دصحيحو يوسف ...

گوندي يوه ورځې شي امير ددغه مصر بيا،

نه چې يې و نه شي کړای پوره دويني بيه

په اسان بيا !

مه وژنئ

دادامن و سولي پيغمبر

هسې بنکېللی بېگناه بندي؛

ډېر يې په بند

زليخايي مينې پنبېمانې دي

ډيرې يعقوبي سترگې

په تپو دي رنډې له بيلتانه پسې ...

پرې ،

له تورې گورنډې د زندانه

رابهر شي او

رہبني رہبني کھيس يہ

رہايي درندو سترگو شي !

، پري

دغه ځلانده لمر

بيا وځلي د ډيرو برخليکونو

پر تورتمو بورجلو باندي !!؟

شاعر: پوهاند دوکتور مجاور احمد زيار

ترتيب کوونکی: عبدالقادر مسعود